

ÅKE ANJOU

* 16.6.1896 † 15.1.1963

Det är i våra dagar få, som med fog kunna kalla sig för bruksägare. ÅKE ANJOU var emellertid en av dem. Men han använde sig mycket sällan av titeln. Han kallade sig hellre disponent. Från 1939 till sin död den 15 januari 1963 ägde han Ödeborgs bruk i Dalsland.

Redan från barnsben kom Anjou i kontakt med metallurgien. Hans vagga stod nämligen i Torshälla, där han såg dagens ljus den 16 juni 1896. Det var då rätt naturligt, att han efter avlagd studentexamen valde bergsingenjörens bana. År 1920 utexaminerades han från Tekniska Högskolan. Parallellt med studierna där gick han också på Handelshögskolan i Stockholm.

Första världskriget hade just slutat, när han var färdig med sin teoretiska utbildning, men det så ödesdigra bakslaget, som sedan följde för svenskt näringsliv, hade inte hunnit sätta in riktigt ännu. Anjou fick därför omedelbart anställning hos Surahammar och i trots av driftsinskränkningar och personalindragningar visade han sig vara så duglig, att han fick behålla sin plats och stannade hos företaget i nio år. Det var emellertid nio hårda år, som lärde honom och hans chefer att taga väl vara på slantarna och

att tillgripa all tänkbar rationalisering för att få driften vid verket att gå ihop.

1929 flyttade han som avdelningschef till Motala Verkstad. 1932 blev han verkställande direktör för Ödeborgs Bruks AB med Claes Wahlund som ordförande och 1939 förvärvade han aktiemajoriteten i bolaget.

Produktionen vid Ödeborg var huvudsakligast lagd på spik, dragen tråd och stängselnät. Under Anjous tid på bruket ökades omsättningen från ett par miljoner kronor per år till över åtta miljoner. Han var en kunnig, iderik och driftig industriman. Tidigt experimenterade han med plastbeläggning av tråd, rör och wire, som sedermera blev en vinstgivande specialitet på brukets varierande tillverkningsprogram.

Ake Anjou hörde ingalunda till dussinmänniskorna. Han hyste mycket bestämda åsikter om vad som rörde sig i tiden. Därför var det sällan en lugn och sövande diskussion, när han deltog i debatten. Han föreföll kanske en smula kärv på ytan, men inombords bar han ändock på en stark och vacker känsla för etik.

Vid sidan av sitt stora intresse för och omvårdnad om sitt eget bruksföretag ägnade han mycken tid i olika styrelser åt att stimulera turistsväsendet på Dal, att understödja konstintresset genom Dalslands Konstförening och att bevaka de mindre och medelstora industriföretagens intressen genom Svenska Företagares Riksförbund. Tidvis var han också verksam på flera områden inom det kommunala.

Han gifte sig 1921 med Maja Andersson och hade med henne två söner och två döttrar.

Ake Anjou trivdes väl i Sancte Örjens Gille, där han gjorde sin entré 1940 och avancerade till VI länken. Gillets syften hyllade han helt och fullt.

Sancte Örjens Gilles Högtidsdag den 23 april 1963.

Ake Sahlin